

gives om, hvor høj en rente skulle være. Det er jo sådan, at en meget stor del af gebyrerne er et anliggende mellem den enkelte kunde og pengeinstituttet, således at det forhandler man om. Hvis der først bliver lovgivet om, at det er omkostningsbestemt, så vil det tilfalde alle at betale.

Kl. 15.35

Med dette element indeholdt i beslutningsforslaget kan det Radikale Venstre ikke støtte forslaget, men vælger forslagsstillerne at tage dette element ud af forslaget, så vil indstillingen være væsentlig mere positiv fra Det Radikale Venstres side.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Jeg kan jo starte med at sige til hr. Poul Erik Christensen, at det her forslag intet har med planøkonomi at gøre, intet. Det er faktisk ren liberalisme, og der er det underligt, at vi socialister jo gang på gang er nødt til at undervise borgerlige i, hvad liberalisme går ud på.

Liberalisme går bl.a. ud på, har jeg forstået – og det er jeg sikker på at vi er enige om – at når man køber en vare, så ved man, hvad prisen er på den vare. Hvis ikke forbrugerne kender prisen på varen, er der ikke nogen ordentlig konkurrence på markedet, og derfor skal man selvfølgelig sørge for gennem lovgivning og på anden vis at sikre, at forbrugerne ikke bliver snydt, men at det er sådan, at når de får at vide, hvad en vare koster, så er det den reelle pris og ikke noget som helst andet.

Men det, vi ser på det her område med gebyrer, er jo, at når man køber en teaterbillet eller en koncertbillet, så tror man, at man giver en bestemt pris, og når så regningen kommer, er der et forsendelsesgebyr, så er der et formidlingsgebyr, og så er der et eller andet tredje gebyr, og lige pludselig er prisen på billetten meget højere. Sådan er det også, når man går i banken; når man tager et lån i banken, er prisen på lånet lige pludselig ikke renten, men alt muligt andet.

Det vil sige, at i stedet for at der er en ren konkurrence på renten fra det ene pengeinstitut til det andet, hvor man kan se, hvad renten er dér, og hvad renten er dér, så bliver det hele forplumret af, at der er et fortjenesteelement lagt ind i skibet; det vil sige, at der i virkeligheden er en skjult rente i gebyret, som kunden har vanskeligt ved at gennemskue.

Det værste eksempel på det er i virkeligheden inden for realkredit, hvor man ikke engang kalder det et gebyr, men hvor det er et bidrag. Det er jo helt umuligt at gennemskue, hvad renten er på ens realkreditlån, fordi man ud over gebyrer også nogle gange betaler et bidrag, som er helt arbitrært, og som ikke har noget at gøre med udlånsrisiko eller rente; lige pludselig betaler man altså ud over renten et gebyr, der hedder et bidrag på 1.000 kr., og dertil forskellige andre gebyrer.

Der kan jeg altså ikke forstå, at liberalister – hvis man virkelig er liberalist – ikke er indstillet på at sige, at når en forbruger køber en vare, skal prisen afspejle, hvad den vare koster, så forbrugeren kan sammenligne den pris med prisen på andre varer; man tillader, at den, der sælger varen, kan snyde forbrugeren og ud over selve prisen på varen beregne sig forskellige uigennemsigtige gebyrer.

Derfor kan jeg sige til SF, at vi støtter det her forslag fuldt og helt.

Vi har selv et forslag, som er bredere, og som både omhandler gebyrer i den private sektor og gebyrer i den offentlige sektor, hvor man jo uden blusel lader en del af finansieringen være gebyrer; i stedet for at det er via skatten, så er det via gebyrer.

Det sidste eksempel, vi har hørt, er, at bibliotekerne ikke kan tåle at lave rykkere for bøger, som folk ikke har afleveret, og sende dem ud via sms eller e-mail, for så afleverer folk jo bare bøgerne til tiden, og så mister bibliotekerne en stor indkomst i form af de bøder, de opkræver, når folk ikke får afleveret til tiden. I stedet for har bibliotekerne undladt at lave den mest effektive og enkle og billige måde at rykke for bøger på, fordi de så ikke kan få den indtægt, de får i dag gennem bøder.

Det er da fuldstændig skørt, at man laver finansiering både i det offentlige, i det private og i de finansielle virksomheder via gebyrer, hvor det er vanskeligt at gennemskue. Vi skulle i stedet insistere på, at den vare, man bestiller, har den pris, varen koster, og at alt andet, der lægges oveni, skal der ikke være noget fortjenesteelement i, det skal kun være nøjagtig det, det koster at udsende rykkerbrevet, det, det koster at administrere et lån, lave et kontoudtog, eller hvad det ellers er, det skal bare være den rene kostpris.

Så er vi nemlig ved det, der er liberalisternes egentlige paradys, og det er jo i virkeligheden det, SF står og taler for, og det gør jeg sådan set